

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Malè judicatus Deus, benè judicat malè judicantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Fluminaq; ad caput incipient remocare liquores.

Quo pacto exploratores ad Rahab aiunt: *Qui ostium domus sue egressus fuerit, sanguis ipseus erit in caput eius, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit.* Hoc pactum pepigerunt Hebraei duo, cum hospite sua. Duo autem falsi testes, apud Danielem, dicuntur *mentiri in caput suum*, mendacio scilicet in caput eorum redituro. Atque hæc de talione in genere dicuntur. Particulatim proximus vel iudicio, vel verbo, vel facto violatur; quo ordine & nos talionem prosequemur, ut constet, *judicia Domini esse vera, iustificata in semetipsa, & aliquando ita claram ac manifestam Dei paria reponentis poenam, ut est lumen meridies.* In hoc triplici læsionis genere, quicumque ius alterius violat, sibi dictum putet, quod senior Tobias filio suo paternè inculcavit: *Quod ab alio oderis tibi fieri, ne tu alteri facias.*

Propert. lib. 2. eleg. 5.
Iosue. 2. 19.

Dan. 13. 55. 59.

Psal. 18. 10.

Psal. 36. 6.

Tob. 4. 16.

CAPVT XLVI.

Iudicium temerarium talione punitum, & puniendum.

Quemadmodum non sine sacrilega blasphemia, ita neque sine stulta insania hæretici Luciferiani Deum accusauerunt, quòd eiecerit de caelo Luciferum, pessimi spiritus mali patroni: Marcionista autem, quòd indurauerit Pharaonem, & in mari rubro submerferit exercitum Egyptiorum: Thalmudista denique, qui dicere audeat, Deum sæpe flere: quòd euerterit templum, Iudæosque disperferit. Quasi verò summus Iudex male iudicauerit, quando illum de caelo expulit, qui Altissimum ipsum voluit de solio deturbare; aut quando crudelem regem aquis extinxit, qui in tot infantibus submersis extinguere tentavit totam gentem Hebræorum, vel quando illos disperfit, qui Filium illius, eiusdem gloriæ & diuinitatis participem, infamissimo genere mortis interimentes, in crucem sustulerunt. Itaq; Deus est *fidelis, & absq; ulla iniquitate, iustus, & rectus*; quia *rectum iudicium eius.* Quid enim? an permittere debet, ut homo nullo delectu, ita temerè iudicans, aut suspitionibus sinistris alterum vulnerans impunè ferat iudicium ac suspiciones? Tunc injustus esset, si non iudicaret, & mala non plecteret. Ut ergo & alios deterreret à temerè

I.

S. Thom. 1.
contr. Gent.
cap. 95.
Irenæ. lib. 4.
c. 47 & 48.
Thalmud
ord. 1. Dist. 5.
& S. Thom. 1.
cont. Gent.
cap. 6.

Deut. 32. 41.

Psal. 118. 137.

Matth. 7. 1.

merè iudicando, & alios consolaretur, qui temerè iudicantur, disertè monuit: *Nolite iudicare, ut non iudicemini. In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini: & in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* Vides iudicij diuini æquiritatem, humani talionem?

II.

S. Augustin.
de sermone
Domini lib. 1.
cap. 28.
1. Cor. 8.

In quæ verba ita scribit S. Augustinus: *Quia temporalia (quorum sollicitudinem Christus paulò priùs prohibuerat) in futurum procurare incertum est, quo animo fiat, cum possit simplici & duplici corde fieri, opportune hoc loco subiecit: Nolite iudicare, ut non iudicemini.* Et concludit: *Nos ergo reprehendimus ea, quæ nec scimus, quæ animo fiant; neq; etiam ista, quæ manifesta sunt, ita reprehendimus, ut desperemus sanitatem.* Ad quem modum etiam D. Paulus, cum idolo-

Rom. 14. 3.

lolytis vesci prohiberet, tamen non voluit, ut, qui illis non vescerentur, de vescentibus malè iudicaret, quia poterant, aut per ignorantiam, aut bono animo vesci. *Qui, inquit, non manducat, manducantem ne iudicet.* Ad similem modum docet D. Augustinus, velle Christum, ut, quamquam ipse rerum temporalium sollicitudinem deponi iusserat, tamen eos non iudicemus, quos videmus, pro victu, & amictu sollicitos esse. Quin & pergit explicans, quod sequitur: *Sed, inquit, potest mouere, quod ait; In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini. Numquid enim, si nos temerè iudicauerimus, temerè etiam de nobis iudicabit Deus? Sed hoc dictum est, quia temeritas, quæ punis alium, ipsa te puniet.* Quo modo puniet?

Ibid. c. 29. &
ep. 49. q. 4.
item lib. 2.
qq. Euang.
cap. 8.

1. In conscientia, quæ te arguet temeritatis. 2. Coram tribunali diuino, ad quod, alibi ostendimus, accessisse Religiosum admodum fidenter, nixum hac sententia: *Nolite iudicare, & non iudicabimini;* ita utique accedent cum magna trepidatione, qui sibi conscij sunt, se tribunal illud iniquè inuasisse. Hinc S. Augustinus ait: *temeritas ipsa te puniet.* Hoc est, iudicium tuum temerarium, ipsum de te iudicabit, seu causa erit, ut de te iudicetur. 3. Diuinæ Nemesis permittitur, ut in pœnam talionis vicissim ab alijs hominibus temerè iudicentur, qui alios temerè iudicauerunt. Quamuis non necesse est, ut hîc spectentur omnes iudicij qualitates, sed sola curiositas seueritasq; iudicandi. Quæ enim curiositate atq; seueritate de alijs iudicauerimus, eadè de nobis etiam Deus iudicabit; quia quantò nos erga alios erimus seueriores, tantò etiam Deum Iudicem erga nos seueriorem experiemur.

Itaque